

Efterat Udvalget havde forhandlet om Indholdet af Justitsministerens Skrivelse af 5te Februar, indløb fremdeles følgende Skrivelse fra Ministeren til Udvalget:

Justitsministeriet.

Kjøbenhavn,
den 22de Februar 1873.

J. Fortsættelse af min Skrivelse til det ærede Udvalg af 5te d. M. tillader jeg mig at meddele, at jeg fra Kjøbenhavns Politidirektør har modtaget en Erklæring, hvori han under Henvisning til nogle samme vedlagte Rapporter m. m. benægter, at der Natten mellem den 4de og 5te Mai s. A. har fundet nogen Beslagleggelse Sted af Bladet „Socialisten“, og at der overhovedet fra Politiets Side er lagt nogenformhelt Hindring i Veien for dets Trykning og Udlevering. Paa Grund af Sagens Beskaffenhed har jeg anset det rigtigst at foranledige den saaledes paastaede Urigtighed af den i denne Henseende reiste Klage nærmere undersøgt og om muligt godtgjort ved Optagelsen af Forhør, og har desangaaende givet Politidirektøren fornødent Paalæg. Saasnart Undersøgelsen er sluttet, og jeg derefter har afgivet min Resolution for, hvad der videre maatte være at foretage i Sagen, skal jeg ikke undlade at give det ærede Udvalg Underretning derom.

Klein.

Linde.

Efterat Udvalget derefter gjentagende har overveiet den hele Sag, har Flertallet maattet beklage den tilbagetrukne og forbeholdne Stilling, Ministeren har troet at burde indtage overfor Udvalget. Allerede med Hensyn til Udvalgets Ønske om at faae meddele, om der har været rettet lignende Klager til Justitsministeren som de, der indeholdtes i de til Thinget indgivne Andragender, og, saafremt det har været Tilfældet, hvad der fra Ministerens Side i den Anledning er svaret eller foretaget, svarer Ministeren, at han ikke skal vægre sig ved at efterkomme dette Ønske, altsaa en Antydning af, at han havde kunnet vægre sig derved. Hvad Anken over „Socialisten“s Beslagleggelse angaar, udtaler Ministeren, at Udvalget formentlig vil finde det naturligt, at han ikke meddele nogen Oplysning herom, da Klagen ikke er indbragt for rette Vedkommende. Udvalgets Flertal kan ikke erkjende, at Justitsministeren er den eneste rette Vedkommende i et Spørgsmaal, der angaar Brud paa Grundloven. Rigsdagens Folkething maa Flertallet anse som særlig kaldet til at værne om den strengeste Overholdelse af Grundlovens Bud, og en Klage over formentlige Overtrædelser af en eller flere af Grundlovens Bestemmelser maa derfor ogsaa anses som henvendt til rette Vedkommende, naar den indgives til Folkethinget. Justitsministeren erklærer endvidere, at han ikke i de paaanførte Handlinger af Politidirektøren har fundet nogen Tilfidesættelse af Grundlovsforskrifter eller af andre Lovbud, og da det tilkommer Ministeren paa hans Ansvar at bestemme Politidirektørens Embedshandlinger, vil han ikke efterkomme Udvalgets Begjæring om at faae Gjenpart af de Sagen vedrørende Dekreter og lignende Afstykker, eller meddele de Betragtninger, der have været de bestemmende for ham selv ved de trufne Afgjørelser.

I den under 22de Februar fremsendt Fortsættelse af Skrivelsen af 5te s. M. fastholder Ministeren efter Flertallets Opfattelse sin Regtelse af at meddele Udvalget de Afstykker, der vedrøre de omhandlede Spørgsmaals Behandling og Afgjørelse, idet han, med Hensyn til Undersøgelsen angaaende „Socialisten“s formentlige Beslagleggelse, kun vil underrette Udvalget om den Resolution, han afgiver i Sagen, naar Undersøgelsen er sluttet.

Justitsministeren har saaledes tilkjendegivet Udvalget, at han bifalder og altsaa ogsaa er ansvarlig for Kjøbenhavns Politidirektørs Anvendelse af Grundlovens § 88 med Hensyn til Forbudet mod det offentlige Møde den 5te Mai 1872 og „ethvert andet offentligt Møde under aaben Himmel, der af den nævnte Forenings Bestyrelse eller af Andre paa dens Begne maatte blive berammet.“ Ligeledes har Justitsministeren bifaldet Politidirektørens Fortolkning af Grundlovens § 86, hvorefter det er forbudt Lieutenant L. Pio, der henfiddes i Stadens Arresthus, at give sine skriftlige Arbejder i Trykken, efterat de vare undergivne Politiets Gjennemsyn.